

Anne-Christin Liebscher

Hej lilla Henry!

Ett måsbarn från Wismar blir modigt



Med illustrationer av Susann Lenke

c a l l i d u s .

Redaktionsruta

© 2022 Wismar, Amt für Tourismus und Kultur (myndighet för turism och kultur)
SCHABBELL | Stadtgeschichtliches Museum (Stadshistoriska museet) der Hansestadt Wismar
Alla rättigheter förbehållna. 1. Upplaga

Utgivare och möjliggörare

Hansestadt Wismar, borgmästaren
Amt für Tourismus und Kultur (myndighet för turism och kultur)
SCHABBELL | Stadtgeschichtliches Museum (Stadshistoriska museet) der Hansestadt Wismar
Utställningsbyggnad: Schweinsbrücke 6/8, 23966 Wismar, Tyskland
Museets förvaltning: Beguinenstraße 4, 23966 Wismar, Tyskland
T +49(0)3841 22 43 110, Internet: wismar.de/schabbell, E-post: museum@wismar.de

Författarinna och uppfinnare av figurer

Anne-Christin Liebscher

Illustratör och figurmålare

Susann Lenke / LaLotte Design

Översättare och språkjonglörer

Übersetzungsbüro Lingovo

Skapare och boktillverkare

callidus. Verlag wissenschaftlicher Publikationen, Wismar

Printed in the EU, ISBN 978-3-949534-00-3



Figurskaparen och figurmålaren



Anne-Christin Liebscher

tycker om Wismar med sina kyrktorn, måsarna vid havet och lögnhistorier. Hon skulle gärna få städtips av mormor Lotte eller utbyta recept med Claus Tårtbagare. När Henry kommer till museet bredvid lekplatsen en dag kan hon visa honom allt eftersom det är här hon jobbar.

Susann Lenke

i sitt jobb som planerare är hon ibland på väg över Wismars tak och såg Henry där uppe senast igår. Det ligger ett skissblock på vart och ett av hennes bord och skåp, hennes hand vill alltid rita något litet. När alla måsarna sover drar hon fram de stora dukarna och tuberna fulla med färg och förvandlar natten till den mest färgglada dagen.



Vem är med?



Henry



Mormor Lotte



Claus Tårtbagare



Ett stort fartyg



Besättningen

Jag är Henry

Här är jag, här uppe! Jag kan se så mycket här uppifrån: Katter som promenerar över taken på gamla hus, fönster där ljusen tänds, hundar som dricker ur vattenpölar. Och allt är lika litet som måsarnas näbbar. Tidigt på morgonen när staden vaknar vet jag inte ens var jag ska titta först: Blomsterkvinnan öppnar butiksdörren, postcykeln skramlar över trottoarkanten, en fladdermus letar efter ett mysigt hål i muren för att sova. Sotaren är den enda människan som också är ute och går här uppe. Han lutar sig mot en skorsten, dricker sin varma choklad högt över gatorna och vinkar åt mig. Detta är Wismar, min stad.



En man med många namn

Har du hört talas om Klaus Störtebecker? Han ska ha varit en berömd sjörövare och levde mellan 1360 och 1400. Här och där dyker det upp en Nikolaus Storzenbecher, en Storbiker och en Stertebeker, en Klaas eller också en Claas och en Johann. Det var konstigt, varför så många namn? Fanns han nu i verkligheten, alltså *denne* Klaus Störtebeker?



Det saknas tyvärr bevis. Däremot hittar du ett spår i Wismars stadsarkiv: I en mycket gammal, handskriven bok står namnet Nicolaus Stortebeker och att han ska ha råkat i slagsmål i Wismar, fantastiskt. Det är också möjligt att flera personers namn och berättelser har blandats ihop. Vilken är sann och vilken är påhittad? Finns det ett litet korn av sanning? Det är ganska komplicerat att reda ut detta. Man forskar fortfarande.



Vår Claus Tårtbagare, piraten som älskar att baka tårtor, har mormor Lotte hittat på för Henry. Men detta medger hon ogärna. Du vet ju att hon gärna berättar historier och ibland ljuger hon lite.